

хищни звърлове съ вирнати глави и засукани мустаки наоколо обикаляли. Следъ малко щомъ докарали и други до 200 жени, единъ пръвъ други се хвърлили върху тяхъ. Млади и красиви жени и моми прѣдъ лицето на своите майки, по стари сестри, съгражданки, селянки, а нѣкои и прѣдъ очите на своите дѣца, били изнасилвани. Всички въ единъ гласъ викали, плакали и пищѣли — нѣ нѣмало помощъ отъ нигдѣ. Едни се боричкали съ турците за да запазятъ честта си; други си скучали коситѣ, трети бѣгали и се криели изъ мн. жесквото, нѣ все въ тѣхните рѫци попадали. А пъкъ тѣжко и горко на онѣзи, която отъ множеството се задѣяла. Тя между живите вече не се считала!

Една отъ гражданите на име Дебелата Анна, която по-отдавна била изгубила уважението на своите съгражданки, въ този случай, обаче, част отъ грѣховете си тя исплатила. Когато на много места моми и жени били на земята повалени и съ по десетина души черкези и башибозуци обиколени, Анна се затекла въ шатъра на Сюлейманъ паша и съ слези на очи всичко му изложила. Сюлейманъ паша веднага испратилъ войска при жените, която пропадила черкезите и башибозуците и въ лагера вече подобни звѣрства не се повторили; нѣ войниците често пти допускали на нѣкои отъ турците, особено на гражданите, да отвлечатъ на страна онѣзи момичета на които имали око и ги изнасилвали.

Обезчестявания ставали най-много по къщата, тамъ гдѣто били намирани жените, следъ като избивали мѫжете. Такива безобразия сѫ вършени и по улиците. А пакъ въ къщата на Чолъмекчиоглу, жени сѫ държани по три дни и на 21-и сѫ закарани на лагера въ бащията.

Башибозуците, както и войниците, като улавяли жени край града, голи ги събличали хоро да имъ играятъ; послѣ ги изнасилвали и тогава въ лагера закарвали. Окаянните жени като преминавали изъ улиците между труповете, съ писъкъти си въздухъти цѣпили. Една викала: Олеле Боже! и Ивана сѫ заклали; друга, и Стояна сѫ убили; трета, и Драгана сѫ проболи, Антона съѣкли, Господина въ огнь изгорили, какъ ще живея безъ мѫжътъ си, какъ ще исхраня дѣцата си . . .

Жените изобщо доказватъ, че турците налитали повечето на селяните отколкото на гражданите. Въ къщата на Каб-